

การให้ค่า

1 sec, 32MB

ในภาษาโปรแกรมภาษาหนึ่ง นิพจน์ อาจเป็น

- จำนวนเต็ม, หรือ
- ลำดับของนิพจน์ นั่นคือ สตริงที่อยู่ในรูป

$(exp1, exp2, \dots, expN)$

เมื่อ $exp1, exp2, \dots, expN$ เป็นนิพจน์

ตัวอย่างเช่น 1 เป็นนิพจน์, (15) เป็นนิพจน์, และ (1,3,(45,120),76) ก็เป็นนิพจน์

ภาษาดังกล่าวมีความสามารถที่น่าสนใจ กล่าวคือ ในการให้ค่านั้น โปรแกรมเมอร์สามารถระบุแพทเทิร์น (pattern) ในการให้ค่าได้ ตัวอย่าง เช่น เมื่อโปรแกรมเมอร์เขียน

$(A,B,(C,D)) = (1,(2,4,(5,6)),(7,(8,9)))$

หลังจากการทำงาน ตัวแปร A จะเป็น 1, B จะเป็น (2,4,(5,6)), C จะเป็น 7 และ D จะเป็น (8,9).

กล่าวอย่างเป็นทางการก็คือ ตัวแปร จะเขียนเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ภาษาอังกฤษ และ แพทเทิร์น จะเป็นข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

- ตัวแปร,
- จำนวนเต็ม, หรือ
- ลำดับของแพทเทิร์น นั่นคือสตริงในรูปแบบ

$(pat1, pat2, \dots, patN)$

เมื่อ $pat1, pat2, \dots, patN$ ล้วนแต่เป็นแพทเทิร์น

แพทเทิร์นแบบง่าย คือแพทเทิร์นที่แต่ละตัวแปรปรากฏแค่ครั้งเดียว ตัวอย่างเช่น X, 150, (Y), (X,Y), (A,(B,12),D), (7,((C),Z)) ล้วนแต่เป็นแพทเทิร์นแบบง่าย

การให้ค่าของนิพจน์ E กับแพทเทิร์นแบบง่าย P จะ สำเร็จ ถ้า สำหรับทุก ๆ ตัวแปร v_i ในแพทเทิร์นมีนิพจน์ e_i ที่หลังจากที่ทุก ๆ ตัวแปร v_i ใน P ถูกแทนค่าด้วย e_i แล้ว ผลลัพธ์มีค่าเท่ากับ E

ข้อมูลนำเข้า

ข้อมูลนำเข้ามีสองบรรทัด บรรทัดแรกระบุแพทเทิร์นแบบง่าย P ที่มีความยาวไม่เกิน 1000 ตัวอักษร บรรทัดที่สองระบุนิพจน์ E ที่มีความยาวไม่เกิน 2000 ตัวอักษร

สามารถสมมติว่า P และ E ในข้อมูลป้อนเข้าอยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องแล้ว

ข้อมูลส่งออก

ถ้าการให้ค่าของนิพจน์ E กับ P สำเร็จ โปรแกรมของคุณจะแสดงค่าของตัวแปรต่างใน P ตามลำดับที่ตัวแปรเหล่านั้น

ปรากฏใน P ถ้าการให้ค่าไม่สำเร็จ ให้พิมพ์ผลลัพธ์บรรทัดเดียวว่า no

ตัวอย่าง 1

Input	Output
$(X, 1, (Y))$ $((10, 20), 1, (5))$	$(10, 20)$ 5

ตัวอย่าง 2

Input	Output
$((X, Y), 1, Z)$ $((10, 20, 30), 1, (5))$	no

ตัวอย่าง 3

Input	Output
$((X, Y), 1, Z)$ $((10, 20), 10, (5))$	no